

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 31 december 1999

Nr 1329—1341

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1329	Lag om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring	3551
1330	Förordning om upphävande av 16 § förordningen angående verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring	3554
1331	Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare	3555
1332	Lag om ändring av 13 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden	3558
1333	Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner	3559
1334	Lag om ändring av lagen om pension för företagare	3562
1335	Lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare	3564
1336	Lag om ändring av 24 § lagen om avträdelsepension	3566
1337	Lag om ändring av 43 § lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare	3567
1338	Lag om ändring av 37 § lagen om avträdelserätt för lantbruksföretagare	3568
1339	Lag om ändring av 40 § lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare	3569
1340	Social- och hälsovårdsministeriets beslut om uträkning av arbetspension i vissa fall	3570
1341	Social- och hälsovårdsministeriets beslut angående de grunder, enligt vilka den betalning i ett för allt skall beräknas varom stadgas i 19 b § lagen om pension för arbetstagare	3572

Nr 1329

Lag

om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring

Given i Helsingfors den 30 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/1948) 63 § 2 mom., *ändras* 26 § 2 mom., 41 a § 3 mom., 42 §, 47 § 2—3 mom., 53 c § 4 mom. och 61 a §, av dessa lagrum 26 § 2 mom. och 47 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1642/1992, 41 a § 3 mom. och 53 c § 4 mom. sådana de lyder i lag 893/1994, 42 § sådan den lyder i lag 526/1981 och 61 a § sådan den lyder i lag 601/1986 och 838/1996, samt *fogas* till 47 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1642/1992, nya 4 och 5 mom. som följer:

26 §

Har arbetstagaren fått i 23 § lagen om utkomststöd (1412/1997) avsett utkomststöd i förskott skall dagpenning, olycksfallspension och i 17 a § nämnd ersättning som beviljats för motsvarande tid under i 1 mom. nämnda förutsättningar betalas som ersättning för utkomststödet till det organ som avses i 6 §

1 mom. socialvårdslagen (710/1982) på dess ansökan.

41 a §

Vid behandlingen i en försäkringsanstalt av sådana ärenden enligt denna lag som gäller försäkringsskyldighet, ersättning och

RP 164/1999
ShUB 27/1999
RSv 138/1999

återkrav samt med dessa jämförbara ärenden skall parten beredas tillfälle att bli hörd, om det är uppenbart nödvändigt med hänsyn till hans eller hennes fördel. Intressebevakaren för talan för en person som inte fyllt 15 år i andra ärenden än sådana som gäller hans eller hennes person. I övrigt iaktas vid behandlingen i tillämpliga delar de principer som uttrycks i 4, 6, 9—11, 16, 16 a, 16 b, 21, 23 och 24 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982). En tjänsteman vid en försäkringsanstalt kan dock utan hinder av 10 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om förvaltningsförfarande behandla ett ärende som gäller försäkringsanstalten som arbetsgivare.

42 §

Kan den vars skadestånd det är fråga om på grund av sin ålder, skada eller sjukdom eller av annan orsak inte själv sköta sina angelägenheter och saknar han eller hon intressebevakare, kan en av försäkringsanstalten godkänd nära anhörig eller annan person som huvudsakligen skött honom eller henne föra hans eller hennes talan i ärenden som gäller skadestånd som avses i denna lag.

47 §

Skadeståndet betalas till den som har beviljats skadeståndet om inte något annat bestäms i lag. Angående utbetalning av skadestånd till någon som har intressebevakare gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999). Skadeståndet till personer som inte fyllt 15 år betalas dock till intressebevakaren.

Om inte parterna kommer överens om något annat, skall skadeståndet genom försäkringsanstaltens försorg och på dess bekostnad tillhandahållas den skadeståndsberättigade på den penninginrättning i landet som han eller hon bestämmer. Har någon penninginrättning inte bestämts, tillhandahålls den skadeståndsberättigade skadeståndet på boningsortens postanstalt. En skadeståndsrate som är mindre än 10 mark skall kunna lyftas av den skadeståndsberättigade på försäkringsanstalten.

Till den som skadats i statens arbete kan dock skadestånd betalas genom förmedling av den myndighet, i vars arbete olycksfallet har inträffat.

Om det inte kan anses ändamålsenligt att betala ut skadeståndet till skadeståndstagaren själv på grund av hans eller hennes levnads-

vanor, sjukdom eller av något annat särskilt skäl och om för honom eller henne inte har förordnats en intressebevakare, kan försäkringsanstalten med skadeståndstagarens samtycke besluta att dagpenning, olycksfallspension, livränta, familjepension eller försörjningspension betalas ut till ett sådant organ i skadeståndstagarens boningskommun som avses i 6 § 1 mom. socialvårdslagen och skall användas till vård av skadeståndstagaren och av en person som skadeståndstagaren enligt 2 § lagen om utkomststöd är skyldig att försörja. Skadeståndet får inte i strid med uttryckligt samtycke av skadeståndstagaren användas till någonting annat än omvårdnad under den månad som skadeståndet har betalats ut för. Om skadeståndstagaren får vård eller omvårdnad som avses i 61 a § 3 mom., skall skadeståndet användas på det sätt som 61 a § 3 mom. föreskriver. En framställning om utbetalning av pension i enlighet med 1 mom. kan göras av skadeståndstagaren, hans eller hennes make, någon annan anhörig, den person som huvudsakligen har hand om honom eller henne eller av det behöriga kollegiala organet i kommunen.

53 c §

Det som i de två första meningarna i 41 a § 3 mom. föreskrivs om partens och intressebevakarens rätt att föra talan och om skyldighet att höra dessa i ärenden enligt denna lag skall på motsvarande sätt tillämpas vid sökande av ändring i en försäkringsanstalts och olycksfallsnämndens beslut.

61 a §

Har en arbetstagare fått arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/84), arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd (1542/1993), utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/1990) eller utbildningsdagpenning enligt lagen om stödande av arbetslösas frivilliga studier (1402/1997) för den tid, för vilken arbetstagaren beviljas dagpenning eller olycksfallspension enligt denna lag retroaktivt, skall försäkringsanstalten på yrkande av arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten betala den retroaktiva dagpenningen eller olycksfallspensionen till arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten till den del dagpen-

ningen eller olycksfallspensionen motsvarar beloppet av arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd, utbildningsstöd eller utbildningsdagpenning som utbetalats för samma tid.

Har en arbetstagare under den tid då ändringsansökan är anhängig i fråga om olycksfallspension, livränta, familjepension och försörjningspension i enlighet med denna lag tillfälligt fått av folkpensionsanstalten utbetald pension enligt 45 § 2 mom. folkpensionslagen (347/1956) för den tid, för vilken arbetstagaren beviljas ovan nämnd ersättning retroaktivt, skall försäkringsanstalten betala den retroaktiva olycksfallspensionen, livräntan, familjepensionen och försörjningspensionen till folkpensionsanstalten, till den del den motsvarar beloppet av pension som folkpensionsanstalten utbetalt till ett för stort belopp för samma tid. På samma sätt kan förfaras om arbetstagaren har fått pension i enlighet med folkpensionslagen för samma tid som försäkringsanstalten rättar eller i övrigt justerar beloppet för olycksfallspension, livränta, familjepension och försörjningspension.

Om kommunen har ordnat vård eller omvårdnad på institution eller familjevård för skadeståndstagaren, skall försäkringsanstalten på yrkande av kommunen betala ut hans

eller hennes olycksfallspension, livränta, familjepension och försörjningspension för tiden i vård eller omsorg på institution eller i familjevård för att användas på det sätt som 14 § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) föreskriver.

Ersättning utbetalas dock i de fall som avses i 1—3 mom. till arbetslöshetskassan, folkpensionsanstalten eller kommunen endast under förutsättning att meddelande om rätten till nämnda ersättning har gjorts till försäkringsanstalten minst två veckor före den dag då ersättningen skall utbetalas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Om ersättningen när denna lag träder i kraft betalas till en förmyndare, vårdnadshavare, god man eller någon annan person eller instans som godkänts av försäkringsanstalten, fortsätter utbetalningen av ersättning till denna person eller instans tills försäkringsanstalten har fått ett meddelande om någon annan intressebevakare eller instans som har rätt att lyfta ersättningstagarens ersättning.

Lagens 61 a § 2 mom. kan även tillämpas på sådan i momentet avsedd ersättning som har börjat innan denna lag träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1330

Förordning

om upphävande av 16 § förordningen angående verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring

Given i Helsingfors den 30 december 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern föreskrivs:

1 § Genom denna förordning upphävs 16 § förordningen angående verkställigheten av lagen om olycksfallsförsäkring (850/1948).

2 § Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 30 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1331

L a g**om ändring av lagen om pension för arbetstagare**

Given i Helsingfors den 30 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 4 n § 4 mom. och 19 a §,
 dessa lagrum sådana de lyder, 4 n § 4 mom. i lag 1482/1995 och 19 a § i lagarna 1167/1996 och 1040/1998,
ändras 10 c § 1 mom., 19 b och 19 c § samt 21 § 3 mom.,
 dessa lagrum sådana de lyder, 10 c § 1 mom., 19 c § och 21 § 3 mom. i lag 878/1994 samt 19 b § i sistnämnda lag och i lag 559/1993 och i nämnda lag 1482/1995, och
fogas till 4 b §, sådan den lyder i lagarna 274/1978 och 100/1990, ett nytt 5 mom. som följer:

4 b §

Familjepension kan beviljas för viss tid, om utredning om förmånslåtarens död inte kan företes, men det är sannolikt att förmånslåtarens är död.

10 c §

När en pensionsanstalt eller pensionskyddscentralen behandlar ärenden som gäller skyldigheten att ordna pensionsskydd, pensionsansökan, pensionsrätt, pensionsbelopp och utbetalning av pension samt återkrav och därmed jämförbara ärenden som avses i denna lag skall den som ärendet gäller beredas tillfälle att bli hörd i ärendet, om detta är uppenbart nödvändigt för bevakandet av hans intresse. Talan för den som inte har fyllt 15 år förs i andra ärenden än sådana som gäller hans person av hans intressebevakare. I övrigt iakttas vid behandlingen i tillämpliga delar de principer som uttrycks i

4, 6, 9—11, 16, 16 a, 16 b, 21, 23 och 24 §
 lagen om förvaltningsförfarande (598/1982).

19 b §

Om den, vars förmån enligt denna lag det är fråga om, på grund av ålder, skada, sjukdom eller av någon annan orsak är oförmögen att själv ansöka om förmånen eller att i övrigt sköta sina ärenden som gäller förmånen samt saknar personen i fråga en intressebevakare, kan en av pensionsanstalten godkänd nära anhörig till personen eller någon annan som huvudsakligen har dragit försorg om personen på dennes vägnar föra talan i ärenden som gäller förmåner enligt denna lag.

En förmån enligt denna lag betalas till den förmånstagare till vilken den har beviljats, om inte något annat bestäms i lag. Angående betalning av en förmån till någon som har en intressebevakare gäller i tillämpliga

delar vad som bestäms i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999). En förmån till den som inte har fyllt 15 år betalas dock till hans eller hennes intressebevakare.

En förmån enligt denna lag får inte utan pensionsanstaltens samtycke överföras på någon annan. Ett avtal som avser pantsättning av pension är ogiltigt. Begravningsbidrag eller annan kostnadsersättning som betalas enligt denna lag får inte mätas ut.

Om utbetalning av en förmån enligt denna lag till förmånstagaren själv inte kan anses ändamålsenligt på grund av förmånstagarens livsstil, sjukdom eller av någon annan särskild orsak och om intressebevakare inte förordnats för honom eller henne, kan pensionsanstalten med förmånstagarens samtycke besluta att förmånen skall betalas till ett i 6 § 1 mom. socialvårdslagen (710/1982) avsett organ i förmånstagarens boningskommun för att användas till vård av förmånstagaren och av en sådan person vars uppehälle förmånstagaren enligt 2 § lagen om utkomststöd (1412/1997) är skyldig att dra försorg om. En på detta sätt utbetald förmån får inte i strid med förmånstagarens uttryckliga samtycke användas för något annat ändamål än för omvårdnaden under den månad för vilken förmånen utbetalts. I det fall att förmånstagaren får vård eller omvårdnad enligt 19 c § 5 mom., skall förmånen användas i enlighet med 19 c § 5 mom. Framställning om utbetalning av förmånen kan göras av förmånstagaren, hans eller hennes make, någon annan anhörig, den som huvudsakligen sköter honom eller henne eller vederbörande kollegiala organ i kommunen.

Om beloppet av en ålderspension eller sådan full invalidpension, vars storlek inte har fastställts med tillämpning av 6 a §, före förrättandet av samordning som avses i 8 § understiger fem mark i månaden, kan pensionsanstalten betala ut pensionen som ett engångsbelopp. Som ett engångsbelopp kan pensionsanstalten likaså betala ut en familjepension eller en pension som understiger fem mark och som med stöd av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen betalas från Finland till ett barn i form av skillnaden mellan de förmåner som barnet skulle ha rätt till från Finland och de förmåner som barnets bosättningsland har beviljat. Engångsbeloppet

beräknas enligt grunder som fastställs av social- och hälsovårdsministeriet.

Den som fått engångsbetalning är därefter inte med anledning av samma pensionsfall berättigad till pension på grundval av de arbetsförhållanden som engångsbetalningen grundade sig på. Har för viss tid beviljad invalidpension utbetalts som ett engångsbelopp, kan pensionstagaren dock beviljas pension för den tid under vilken hans arbetsoförmåga fortgår efter utgången av nämnda tid.

Det belopp som nämns i 5 mom. justeras årligen vid ingången av januari månad enligt det indextal som fastställs för tillämpning av första meningen i 9 § 2 mom.

19 c §

Har en pensionsanstalt beviljat en arbetstagare invalidpension eller rehabiliteringspenning retroaktivt och har arbetsgivaren för samma tid till honom eller henne utbetalt lön för sjukdomstiden, betalas pensionen eller rehabiliteringspenningen för denna tid på ansökan till arbetsgivaren, likväl högst till det belopp som utbetalts i lön för samma tid. Pensionen utbetalas inte till arbetsgivaren till den del den med stöd av 4 d § 4 mom. skall utges till sjukförsäkringsfonden och pensionen eller rehabiliteringspenningen utbetalas inte heller till arbetsgivaren när arbetsgivaren med stöd av någon annan lag har fått ersättning för den lön som han utbetalt för sjukdomstiden.

Har en arbetstagare fått arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd eller utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/1990) eller utbildningsdagpenning enligt lagen om stödande av arbetslösas frivilliga studier (1402/1997) för den tid för vilken honom eller henne beviljas pension retroaktivt, skall pensionsanstalten på yrkande av arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten utbetala den retroaktiva pensionen till arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd, utbildningsstöd eller utbildningsdagpenning som har utbetalts för samma tid.

Har en arbetstagare tillfälligt fått av folkpensionsanstalten utbetald pension enligt 45 § 2 mom. folkpensionslagen för den tid för vilken han på grund av besvär som avses

i 21 § beviljas pension retroaktivt, skall pensionsanstalten utbetala den retroaktiva pensionen till folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av pension som pensionsanstalten utbetalt till ett för stort belopp för samma tid. Förfarandet kan vara detsamma, om arbetstagaren har fått pension enligt folkpensionslagen för den tid för vilken pensionsanstalten i enlighet med 21 d § 2 mom. rättar eller i övrigt justerar beloppet av beviljad pension.

Har en arbetstagare fått utkomststöd enligt 23 § lagen om utkomststöd i förskott, betalas pension eller en del därav som beviljas retroaktivt för samma tid eller på anhållan av det organ som avses i 6 § 1 mom. socialvårdslagen till organet för att ersätta redan lämnat utkomststöd.

Om kommunen har ordnat vård eller omvårdnad på institution eller familjevård för en pensionsberättigad, skall pensionsanstalten på yrkande av kommunen till kommunen betala den pension som den pensionsberättigade har rätt till för tiden i vård eller omvårdnad på institution eller i familjevård, för att användas på det sätt som 14 § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) föreskriver.

Har en arbetstagare fått studiepenning, vuxenstudiepenning eller bostadstillägg enligt lagen om studiestöd (65/1994) för den tid för vilken honom eller henne retroaktivt beviljas annan pension än delinvalidpension, skall pensionsanstalten på yrkande av folkpensionsanstalten utbetala den retroaktiva pensionen till folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av studiestöd som har utbetalts för samma tid.

Helsingfors den 30 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

I de fall som avses i 1—6 mom. utbetalas pensionen till arbetsgivaren, arbetslöshetskassan, folkpensionsanstalten, det organ som avses i 4 mom. eller kommunen likväl endast under förutsättning att meddelandet om utbetalning av pensionen har gjorts till pensionsanstalten minst två veckor före den dag då pensionen skall utbetalas.

21 §

Vad som i de två första meningarna i 10 c § 1 mom. föreskrivs om talan för den som ärendet gäller och intressebevakaren och skyldigheten att höra dem gäller på motsvarande sätt vid sökande av ändring.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Om förmånen när denna lag träder i kraft betalas till en förmyndare, vårdnadshavare eller god man eller någon annan person som pensionsanstalten godkänt eller någon annan instans, fortsätter utbetalningen av förmånen till denna person eller instans tills pensionsanstalten har fått ett meddelande om någon annan intressebevakare som har rätt att lyfta förmånstagarens förmån.

Lagens 19 b § 5 mom. och 19 c § 3 mom. tillämpas också på pension som har börjat innan lagen träder i kraft.

Det belopp som anges i 19 b § 5 mom. motsvarar det löneindextal som fastställts för 1966.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1332

Lag

om ändring av 13 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

Given i Helsingfors den 30 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962) 13 a §, sådan den lyder i lag 1264/1999, som följer:

13 a §
Om inte något annat följer av denna lag, gäller i tillämpliga delar 1 § 6 och 7 mom., 3 § 2 mom., 3 a §, 4 § 1 och 5 mom., 4 a § 2—6 mom., 4 b—4 d, 4 f—4 h och 4 j—4 n §, 5 § 4 och 6 mom., 5 c, 7 f—7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10, 10 a, 10 c och 12 §, 12 a § 4 och 5 mom., 13 a, 13 b och 14 §,

15 § 2 mom. samt 15 a, 15 b, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19 b—19 d, 20, 21, 21 a—21 e, 22 och 23 § lagen om pension för arbetstagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 30 december 1999

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1333

Lag**om ändring av lagen om sjömanspensioner**

Given i Helsingfors den 30 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/1956) 21 §, 22 § 3 mom.
 samt 40 och 63 §,

dessas lagrum sådana de lyder, 21 och 40 § i lag 880/1994, 22 § 3 mom. i lag 1346/1990
 och 63 § delvis ändrad i lag 941/1988,

ändras 28 § 10 mom., 28 b § och 59 § 3 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 28 § 10 mom. i lag 1745/1995, 28 b § i lag 1169/1996 och
 59 § 3 mom. i nämnda lag 880/1994, och

fogas till lagen nya 2 a och 28 c § som följer:

2 a §

När pensionskassan behandlar ärenden som gäller skyldigheten att ordna pensionskydd, pensionsansökan, pensionsrätt, pensionsbelopp och utbetalning av pension samt återkrav och därmed jämförbara ärenden som avses i denna lag skall den som ärendet gäller beredas tillfälle att bli hörd, om detta är uppenbart nödvändigt för bevakandet av hans eller hennes intresse. Talan för den som inte har fyllt 15 år förs i andra ärenden än sådana som gäller hans eller hennes person av hans eller hennes intressebevakare. I övrigt iakttas vid behandlingen i tillämpliga delar de principer som uttrycks i 4, 6, 9—11, 16, 16 a, 16 b, 21, 23 och 24 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982).

Anställda vid och styrelsemedlemmar i pensionskassan kan dock, utan hinder av 10 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om förvaltningsförfarande, behandla ärenden som avser arbetsgivare som har anordnat pensionskydd i pensionskassan eller arbetstagarer i anställning hos en sådan arbetsgivare.

28 §

Utbetalas invaliditetspension enligt 28 b § 4 mom. som ett engångsbelopp, skall på pensionen inte tillämpas vad som föreskrivs i denna paragraf.

28 b §

Om den, vars förmån enligt denna lag det är fråga om, på grund av ålder, skada, sjukdom eller av någon annan orsak är oförmögen att själv ansöka om förmånen eller att i övrigt sköta sina ärenden som gäller förmånen samt saknar personen i fråga en intressebevakare, kan en av pensionskassans godkänd nära anhörig till personen eller någon annan som huvudsakligen har hand om personen, på dennes vägnar föra talan i ärenden som gäller förmåner enligt denna lag.

En förmån enligt denna lag betalas till den förmånstagare till vilken den har beviljats, om inte något annat bestäms i lag. Angående betalning av en förmån till någon som har en intressebevakare gäller i tillämpliga

RP 165/1999
 ShUB 28/1999
 RSv 139/1999

2 490301/158

delar vad som bestäms i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999). En förmån till den som inte har fyllt 15 år betalas dock till hans eller hennes intressebevakare.

En förmån enligt denna lag får inte utan pensionsanstaltens samtycke överföras på någon annan. Ett avtal som avser pantsättning av pension är ogiltigt. Begravningsbidrag eller annan kostnadsersättning som betalas enligt denna lag får inte mätas ut.

Om utbetalning av en förmån enligt denna lag till förmånstagaren själv inte kan anses ändamålsenligt på grund av förmånstagarens livsstil, sjukdom eller av någon annan särskild orsak och om intressebevakare inte förordnats för honom eller henne, kan pensionsanstalten med förmånstagarens samtycke besluta att förmånen skall betalas till ett i 6 § 1 mom. socialvårdslagen (710/1982) avsett organ i förmånstagarens boningskommun för att användas till vård av förmånstagaren och av en sådan person vars uppehälle förmånstagaren enligt 2 § lagen om utkomststöd (1412/1997) är skyldig att dra försorg om. En på detta sätt utbetald förmån får inte i strid med förmånstagarens uttryckliga samtycke användas för något annat ändamål än för omvårdnaden under den månad för vilken förmånen betalats. I det fall att förmånstagaren får vård eller omvårdnad enligt 28 c § 5 mom., skall förmånen användas i enlighet med 28 c § 5 mom. Framställning om utbetalning av förmånen kan göras av förmånstagaren, hans eller hennes make, någon annan anhörig, den som huvudsakligen sköter honom eller henne eller vederbörande kollegiala organ i kommunen.

I fråga om betalning av pension enligt denna lag som ett engångsbelopp iakttas i tillämpliga delar vad som bestäms i 19 b § 5—7 mom. lagen om pension för arbetstagare.

28 c §

Har en arbetstagare fått arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd eller utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning eller utbildningsdagpenning enligt lagen om stödande av arbetslösa frivilliga studier (1402/1997) för den tid för vilken honom eller henne beviljas pension retroaktivt, skall pensionskassan på yrkande av arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten utbetala den retroaktiva pen-

sionen till arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd, utbildningsstöd eller utbildningsdagpenning som har utbetalts för samma tid.

Har en arbetstagare tillfälligt fått av folkpensionsanstalten utbetald pension enligt 45 § 2 mom. folkpensionslagen för den tid för vilken honom eller henne på grund av besvär som avses i 59 § beviljas pension retroaktivt, skall pensionskassan utbetala den retroaktiva pensionen till folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av pension som folkpensionsanstalten utbetalt till ett för stort belopp för samma tid. Förfarandet kan vara detsamma, om arbetstagaren har fått pension enligt folkpensionslagen för den tid för vilken pensionskassan i enlighet med 61 § 2 mom. rättar eller i övrigt justerar beloppet av beviljad pension.

Har en arbetstagare fått utkomststöd enligt 23 § lagen om utkomststöd i förskott, betalas pension eller en del därav som beviljas retroaktivt för samma tid på anhållan av det organ som avses i 6 § 1 mom. socialvårdslagen till organet för att ersätta redan lämnat utkomststöd.

Om kommunen har ordnat vård eller omvårdnad på institution eller familjevård för en pensionsberättigad, skall pensionskassan på yrkande av kommunen till kommunen betala den pension som den pensionsberättigade har rätt till för tiden i vård eller omvårdnad på institution eller i familjevård, för att användas på det sätt som 14 § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) föreskriver.

Har en arbetstagare fått studiepenning, vuxenstudiepenning eller bostadstillägg enligt lagen om studiestöd (65/1994) för den tid för vilken honom eller henne retroaktivt beviljas annan pension än delinvaliditetspension, skall pensionskassan på yrkande av folkpensionsanstalten utbetala den retroaktiva pensionen till folkpensionsanstalten till den del pensionen motsvarar beloppet av studiestöd som har utbetalts för samma tid.

I de fall som avses i 1—5 mom. utbetalas pensionen till arbetslöshetskassan, folkpensionsanstalten, det organ som avses i 3 mom. eller kommunen likväl endast under förutsättning att meddelandet om utbetalning av pensionen har gjorts till pensionskassan

minst två veckor före den dag då pensionen skall utbetalas.

59 §

Vad som i de två första meningarna i 2 a § 1 mom. föreskrivs om talan för den som ärendet gäller och intressebevakaren och skyldigheten att höra dem gäller på motsvarande sätt vid sökande av ändring.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 30 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Om förmånen när denna lag träder i kraft betalas till en förmyndare, vårdnadshavare eller god man eller någon annan person som pensionskassan godkänt eller någon annan instans, fortsätter utbetalningen av förmånen till denna person eller instans tills pensionskassan har fått ett meddelande om någon annan intressebevakare som har rätt att lyfta förmånstagarens förmån.

Lagens 28 c § 2 mom. tillämpas också på pension som har börjat innan lagen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Majja Perho*

Nr 1334

L a g**om ändring av lagen om pension för företagare**

Given i Helsingfors den 30 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare (468/1969) 2 § 2 mom., 7 § 4 mom., 12 § och 17 § 1 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 2 § 2 mom., 7 § 4 mom. och 12 § i lag 1002/1997 och 17 § 1 mom. i lag 225/1998, som följer:

2 §

I 1 mom. nämnd försäkring får upptas retroaktivt för det löpande kalenderåret och de tre närmast föregående kalenderåren. Försäkring får inte upptas efter företagarens död, om inte pensionsskyddscentralen på ansökan av en delägare i dödsboet av särskilda skäl beslutar något annat.

7 §

Den pensionsgrundande arbetsinkomsten erhålls genom att de fastställda och enligt 9 § lagen om pension för arbetstagare justerade arbetsinkomsternas sammanlagda belopp divideras med motsvarande tid. Om pensionsantaltens rätt till försäkringspremie har förverkats enligt 12 § 6 mom., sänks den pensionsgrundande arbetsinkomsten för det kalenderår för vilket försäkringspremien har preskriberats med beaktande av de utestående försäkringspremierna enligt vad som bestäms närmare genom förordning. Har för företagaren fastställts arbetsinkomst för tiden efter det att han eller hon har fyllt 23 år, skall vid fastställandet av den pensionsgrun-

dande arbetsinkomsten inte beaktas arbetsinkomsterna före nämnda ålder och inte heller motsvarande tid.

12 §

Har företagaren försummat att uppta försäkring enligt denna lag och avhjälpel han eller hon inte på anmodan försummelsen inom en av pensionsskyddscentralen utsatt skälig tid, upptar pensionsskyddscentralen försäkring på företagarens vägnar (*tvångsförsäkring*). Pensionsanstalten fastställer härvid företagarens arbetsinkomst på grundval av anskaffad utredning eller, om sådan saknas, enligt uppskattning och uppbär försäkringspremien.

Vid försummelse som avses i 1 mom. fastställs arbetsinkomsten från det att företagarens verksamhet enligt denna lag började. Arbetsinkomsten fastställs emellertid inte retroaktivt för längre tid än för det löpande kalenderåret och de tre närmast föregående kalenderåren. Har försäkringsskyldigheten försumrats för tid, som föregår denna tid, är rätten till pension enligt denna lag till denna del förverkad.

Om företagaren är tvångsförsäkrad, tillämpas inte 9 § 2 mom. på honom eller henne.

Pensionsanstalten kan höja försäkringspremien för en företagare som försummat sin försäkringsskyldighet till högst dubbelt belopp för tiden för försummelsen. Närmare anvisningar om påförande av förhöjning ges av pensionsskyddscentralen.

Om företagaren försummat att betala försäkringspremien, har pensionsanstalten rätt att för dröjsmålstiden uppbära en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen (633/1982).

Försäkringspremien skall uppbäras hos den betalningsskyldige senast inom de fem kalenderår som omedelbart följer efter det år under vilket den har påförts. I annat fall förverkas rätten till premien. Pensionstagarens utestående försäkringspremier kan dras av från pensionen enligt vad som närmare bestäms genom förordning.

17 §

Om inte något annat följer av denna lag

Helsingfors den 30 december 1999

gäller dessutom på motsvarande sätt i tillämpliga delar 2 § 2 mom., 3 § 1 och 2 mom., 3 a, 4, 4 a—4 h, 4 j—4 n §, 5 § 1 mom., 2 mom. 1 punkten, 3, 4 och 6 mom., 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10 och 10 c §, 11 § 1 och 2 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten och 4 mom. samt 14, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19, 19 b—19 e, 20, 21, 21 a—21 e och 22 § lagen om pension för arbetstagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Lagens 2 § 2 mom. tillämpas på försäkringar beträffande vilka ansökningarna anhängiggörs efter att lagen har trätt i kraft.

Lagens 12 § 2 mom. tillämpas på beslut om fastställande av arbetsinkomst, vilket meddelas på grundval av ett beslut om tvångsförsäkring som pensionsskyddscentralen har meddelat efter att lagen har trätt i kraft.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1335

L a g**om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 30 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) 3 § 2 mom., 8 i § 1 mom., 12 § och 19 § 1 och 3 mom.,
 dessa lagrum sådana de lyder, 3 § 2 mom. och 8 i § 1 mom. i lag 1003/1997 och 12 § i sistnämnda lag och i lag 913/1981 samt 19 § 1 mom. i lag 224/1998 och 3 mom. i lag 751/1974, som följer:

3 §

I 1 mom. nämnd försäkring får upptas retroaktivt för det löpande kalenderåret och de tre närmast föregående kalenderåren. Försäkring får inte upptas efter företagarens död, om inte lantbruksföretagarnas pensionsanstalt på ansökan av en delägare i dödsboet av särskilda skäl beslutar något annat.

8 i §

Den pensionsgrundande arbetsinkomsten erhålls genom att de fastställda och enligt 9 § lagen om pension för arbetstagare justerade arbetsinkomsternas sammanlagda belopp divideras med motsvarande tid. Om pensionsantaltens rätt till försäkringspremie har förverkats enligt 12 § 5 mom., sänks den pensionsgrundande arbetsinkomsten för det kalenderår för vilket försäkringspremien har preskriberats med beaktande av den utestående försäkringspremien enligt vad som bestäms närmare genom förordning.

12 §

Har lantbruksföretagaren försummat att uppta försäkring enligt denna lag och avhjälper han eller hon inte på anmodan försummelsen inom en av lantbruksföretagarnas pensionsanstalt utsatt skälig tid, fastställer pensionsanstalten arbetsinkomsten på grundval av utredning som den anskaffat eller, om sådan saknas, enligt uppskattning och uppstår försäkringspremien (*tvångsförsäkring*).

Vid försummelse som avses i 1 mom. fastställs arbetsinkomsten från det att lantbruksföretagarverksamheten enligt denna lag började. Arbetsinkomsten fastställs emellertid inte retroaktivt för längre tid än för det löpande kalenderåret och de tre närmast föregående kalenderåren. Har försäkringsskyldigheten försummats för tid, som föregår denna tid, är rätten till pension enligt denna lag till denna del förverkad.

Pensionsanstalten kan höja försäkringspremien för en lantbruksföretagare som försummat sin försäkringsskyldighet till högst dubbel belopp för tiden för försummelsen.

Om lantbruksföretagaren försummat att betala försäkringspremien, har pensionsan-

stalten rätt att för dröjsmålstiden uppbära en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen (633/1982).

Försäkringspremien skall uppbäras hos den betalningsskyldige senast inom de fem kalenderår som omedelbart följer efter det år under vilket den har påförts. I annat fall förverkas rätten till premien. Från pensionen kan i enlighet med vad som närmare bestäms genom förordning avdras pensionstagarens utestående försäkringspremier enligt denna lag och enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981).

Då lantbruksföretagare ansöker om ovan i 4 § 1 mom. avsedd befrielse från försäkringsskyldigheten eller i 15 § 1 mom. avsedd ändring, kan pensionsanstalten avbryta uppbörderna av försäkringspremie till dess ansökningen om befrielse eller ändring har behandlats. Då lantbruksföretagare ansöker om invalidpension kan pensionsanstalten likaså avbryta uppbörderna till dess ärendet avgjorts.

19 §

Om inte något annat följer av denna lag gäller dessutom på motsvarande sätt i tillämpliga delar 2 § 2 mom., 3 a, 4, 4 a—4 h,

Helsingfors den 30 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

4 j—4 n §, 5 § 1 mom., 2 mom. 1 punkten, 3, 4 och 6 mom., 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a och 10 c §, 11 § 1 och 2 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten samt 14, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19, 19 b—19 e, 20, 21, 21 a—21 e och 22 § lagen om pension för arbetstagare.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i 8 § 1 och 5 mom. lagen om pension för arbetstagare skall pension enligt denna lag likställas med pension enligt lagen om pension för arbetstagare och pensionsgrundande arbetsinkomst enligt denna lag beaktas vid valet av den i nämnda bestämmelser förutsatta högsta pensionsgrundande lönen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Lagens 3 § 2 mom. tillämpas på försäkringar beträffande vilka ansökningarna anhängiggörs efter att lagen har trätt i kraft.

Lagens 12 § 2 mom. tillämpas på beslut om tvångsförsäkring som meddelats efter ikraftträdandet.

Lagens 19 § 3 mom. tillämpas på pension i fråga om vilken pensionsfallet inträffar efter att denna lag har trätt i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1336

L a g

om ändring av 24 § lagen om avträdelsepension

Given i Helsingfors den 30 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 januari 1974 om avträdelsepension (16/1974) 24 § 1 mom., sådant det
lyder i lag 885/1994, som följer:

24 §
Om inte något annat följer av denna lag,
gäller för avträdelsepension i tillämpliga de-
lar 9, 10 c, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19,
19 b—19 d, 20, 21, 21 a—21 e och 22 §
lagen om pension för arbetstagare samt

16—18 § och 19 § 4 mom. lagen om pen-
sion för lantbruksföretagare.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari
2000.

Helsingfors den 30 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1337

L a g

om ändring av 43 § lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 30 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 1990 om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/1990) 43 § 1 mom., sådant det lyder i lag 883/1994, som följer:

43 §
Om inte något annat följer av denna lag, gäller för generationsväxlingspension i tillämpliga delar 8 g, 9, 9 a och 10 c §, 12 § 1 mom. 5 punkten, 16 §, 17 § 2 och 3 mom., 17 a §, 18 § 2 och 3 mom., 19 b § 1—4 mom. samt 19 c § 2—7 mom., 19 d, 20, 21 och 21 a—21 e § lagen om pension

för arbetstagare samt 16 och 17 § och 19 § 5—7 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 30 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1338

L a g**om ändring av 37 § lagen om avträdelsetersättning för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 30 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 december 1992 om avträdelsetersättning för lantbruksföretagare
 (1330/1992) 37 § 1 mom., sådant det lyder i lag 884/1994, som följer:

37 §
 Om inte något annat följer av denna lag,
 gäller för avträdelsetersättning i tillämpliga
 delar 9, 9 a och 10 c §, 12 § 1 mom.
 5 punkten, 16 §, 17 § 2 och 3 mom., 17 a §,
 18 § 2 och 3 mom., 19 b § 1—4 mom. samt
 19 c § 2—7 mom., 19 d, 20, 21 och

21 a—21 e § lagen om pension för arbets-
 tagare samt 16—18 § och 19 § 5—7 mom.
 lagen om pension för lantbruksföretagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari
 2000.

Helsingfors den 30 december 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1339

L a g

om ändring av 40 § lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 30 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 16 december 1994 om avträdelsestöd för lantbruksföretagare
 (1293/1994) 40 § 1 mom. som följer:

40 §
 Om inte något annat följer av denna lag,
 gäller för avträdelsestöd i tillämpliga delar
 8 g, 9, 9 a och 10 c §, 12 § 1 mom. 5 punk-
 ten, 16 §, 17 § 2 och 3 mom., 17 a §, 18 §
 2 och 3 mom., 19 b § 1—4 mom. samt
 19 c § 2—7 mom., 19 d, 20, 21 och

21 a—21 e § lagen om pension för arbetsta-
 gare samt 16—18 § och 19 § 5—7 mom. la-
 gen om pension för lantbruksföretagare.

— — — — —
 Denna lag träder i kraft den 1 januari
 2000.

Helsingfors den 30 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1340

Social- och hälsovårdsministeriets beslut**om uträkning av arbetspension i vissa fall**

Utfärdat i Helsingfors den 30 december 1999

Social- och hälsovårdsministeriet har med stöd av 11 § 2 mom. lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) samt 19 § 1 mom. lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) och 17 § 1 mom. lagen av samma dag om pension för företagare (468/1969), dessa lagrum sådana de lyder, 11 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare i lag 459/1986, 19 § 1 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare i lag 1335/1999 och 17 § 1 mom. lagen om pension för företagare i lag 1334/1999, beslutat:

1 §

Om pensionsåldern sänkts i enlighet med de till det sista arbetsförhållandet hörande villkoren för pensionskyddet till en lägre ålder än 65 år och om pensionen börjar vid en senare tidpunkt än vid ingången av den månad som följer efter det pensionsåldern uppnåtts, förhöjs den till det sista arbetsförhållandet anslutna och i enlighet med 8 § lagen om pension för arbetstagare samordnade grundpensionen försäkringsmatematiskt med användning av koefficienterna i följande tabell och med tillämpning av 5 a § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare på sätt som föreskrivs i 2—3 §.

pensionsålder	koefficient	pensionsålder	koefficient
50 eller lägre	1,875	58	1,421
51	1,813	59	1,369
52	1,752	60	1,316
53	1,693	61	1,238
54	1,636	62	1,168
55	1,581	63	1,106
56	1,527	64	1,050
57	1,474	65	1,000

2 §

Pensionsåldern bestäms med en månads noggrannhet och den koefficient som motsvarar denna ålder uträknas på basen av tabellen med en tusendedels noggrannhet med användning av lineär interpolation.

3 §

Om pensionen börjar senast vid ingången av den månad som följer efter det 65 års ål-

dern uppnåtts, uträknas det i 1 § avsedda pensionsbeloppet så, att den samordnade grundpensionen, så stor som den vore om pensionssökanden hade gått i pension omedelbart efter uppnådd pensionsålder, multipliceras med den koefficient i tabellen som motsvarar pensionsåldern, varefter produkten divideras med den koefficient som motsvarar den ålder då pensionssökandens pension börjar och som har beräknats enligt 2 §.

Om pensionen börjar senare än vid ingången av den månad som följer efter det 65 års åldern uppnåtts, uträknas först i enlighet med 1 mom. det pensionsbeloppet som motsvarar den pension, som skulle ha börjat vid ingången av månaden efter uppnådd 65 års ålder. Den på detta sätt uträknade pensionen förhöjs i enlighet med 5 a § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare för varje sådan månad, med vilken pensionens begynnelse-tidpunkt uppskjutits till en senare tidpunkt än ingången av den månad som följde efter uppnåendet av 65 års åldern.

4 §

Om ålders-, invalid- och arbetslöshetspensionens belopp höjts i enlighet med de till det sista arbetsförhållandet eller den sista lantbruksföretagar- eller företagarprioden hörande villkoren för pensionskyddet utöver den i minimivillkoren föreskrivna nivå och ålderspensionen börjar senare än vid ingången av den månad som följer efter det pensionsåldern uppnåtts, omvandlas den utöver miniminivån intjänade pensionen försäkringsmatematiskt så, att kapitalvärdet för

ålderspensionen bibehålls. Kapitalvärdesko-
efficienten skall motsvara den försäkrades
ålder med en månads noggrannhet samt den
försäkrades kön.

5 §

Om ålders-, invalid- och arbetslöshetspen-
sionens belopp höjts i enlighet med de
till det sista arbetsförhållandet eller den
sista lantbruksföretagar- eller företagari-
perioden hörande villkoren för pensionsskyddet
utöver den i minimivillkoren föreskrivna
nivån och om ålderspensionen tas ut i förtid
omvandlas den utöver miniminivån fram till
pensionens begynnelsepunkt intjänade
pensionen försäkringmatematiskt så, att det
sammanlagda kapitalvärdet för ålders- och

Helsingfors den 30 december 1999

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

invalidpensionen bibehålls. Kapitalvärdesko-
efficienten skall motsvara den försäkrades
ålder med en månads noggrannhet samt den
försäkrades kön.

6 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari
2000.

Om pensionssökanden har uppnått pen-
sionsåldern före den 1 januari 2000 och ål-
derspensionen börjar nämnda datum eller
senare, uträknas förhöjningen på pensionen
för uppskovstiden före den 1 januari 2000
enligt social- och hälsovårdsministeriets be-
slut om uträkning av arbetspension i vissa
fall (500/1986).

Äldre regeringssekreterare *Juha Rossi*

Social- och hälsovårdsministeriets beslut

angående de grunder, enligt vilka den betalning i ett för allt skall beräknas varom stadgas i 19 b § lagen om pension för arbetstagare

Utfärdat i Helsingfors den 30 december 1999

Social- och hälsovårdsministeriet har med stöd av 19 b § 5 mom. lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961), sådant det lyder i lag 1331/1999, beslutat:

1 §				Ålder	Koefficient	Ålder	Koefficient
Beloppet av ålderspension i ett för allt, vari inte ingår barntillägg, beräknas genom att den årliga pensionen multipliceras med en i nedanstående tabell angiven koefficient motsvarande pensionstagarens ålder. Om pensionstagaren är kvinna, avdras likväl vid bestämmandet av koefficienten åtta år från hennes ålder.				18	15,94	42	13,36
				19	15,97	43	13,07
				20	15,99	44	12,75
				21	16,00	45	12,42
				22	16,00	46	12,07
				23	15,99	47	11,70
				24	15,97	48	11,30
				25	15,93	49	10,88
				26	15,89	50	10,43
				27	15,83	51	9,97
				28	15,76	52	9,47
				29	15,68	53	8,95
				30	15,59	54	8,39
				31	15,48	55	7,81
				32	15,36	56	7,20
				33	15,23	57	6,55
				34	15,08	58	5,87
				35	14,92	59	5,16
				36	14,75	60	4,40
				37	14,56	61	3,61
38	14,35	62	2,78				
39	14,13	63	1,90				
40	13,89	64	0,97				
41	13,63	65	0,00				
Ålder	Koefficient	Ålder	Koefficient				
44 eller under	21,47	65	13,43				
45	21,14	66	13,01				
46	20,81	67	12,59				
47	20,47	68	12,17				
48	20,12	69	11,75				
49	19,76	70	11,33				
50	19,40	71	10,92				
51	19,04	72	10,50				
52	18,67	73	10,09				
53	18,29	74	9,69				
54	17,91	75	9,29				
55	17,52	76	8,89				
56	17,13	77	8,50				
57	16,73	78	8,11				
58	16,33	79	7,74				
59	15,92	80	7,37				
60	15,52	81	7,00				
61	15,10	82	6,65				
62	14,69	83	6,31				
63	14,27	84	5,97				
64	13,85	85 eller över	5,65				

2 §

Beloppet av invalidpension i ett för allt, vari inte ingår barntillägg, beräknas genom att den årliga pensionen multipliceras med en i nedanstående tabell angiven koefficient motsvarande pensionstagarens ålder. Vid beräkandet av betalning i ett för allt av invalidpension som beviljats för bestämd tid används likväl en koefficient motsvarande den ålder som erhålls, då från 65 år avdras den tid, för vilken pension skulle utbetalas.

3 §

Beloppet av ålders- eller invalidpension i ett för allt, vari ingår barntillägg, beräknas genom att den pension som tas till grund för betalning i ett för allt bestäms skilt för pensionstagaren och de till barntillägg berättigande barnen och genom att sagda pensioner därefter omvandlas till betalningen i ett för allt. Betalningen i ett för allt av ålders- eller invalidpension utgörs av det sammanlagda beloppet av de sålunda erhållna betalningarna i ett för allt. Om de till barntillägg berättigande barnen är flera än två, beaktas de två yngsta barnen vid beräkandet av betalning i ett för allt.

Den pensionen som skall tas till grund för betalning i ett för allt är för pensionstagarens vidkommande den årliga pension, som

han med beaktande av den senast företagna samordningen skulle få, om han inte hade till barntillägg berättigande barn. Den återstående delen av pensionen är barntillägg. För barns vidkommande är den pension som skall tas till grund för betalning i ett för allt lika stor som det årliga barntillägget eller, om de till barntillägg berättigande barn som skall beaktas vid beräkandet av betalning i ett för allt är två, för varderas vidkommande hälften av det årliga barntilläggets belopp.

Den pension som tas till grund för betalning i ett för allt omvandlas till betalning i ett för allt genom att den multipliceras med en omvandlingskoefficient. För pensionstagarens vidkommande utgörs sagda omvandlingskoefficient av den ålderspensionskoefficient enligt 1 § som motsvarar pensionstagarens ålder eller av invalidpensionskoefficienten enligt 2 §. För barns vidkommande fastställs omvandlingskoefficienten så, att den för pensionstagaren på ovan nämnda sätt fastställda omvandlingskoefficienten jämförs med den koefficient som motsvarar barnets ålder och som fastställts för slutåldern 18 år i tabell B i 4 §. Omvandlingskoefficienten är den mindre av dessa två koefficienter.

4 §

Beloppet av familjepension i ett för allt fastställs genom att den pension som tas till grund för betalning i ett för allt beräknas för envar pensionstagare särskilt och genom att sagda pensioner därefter omvandlas till betalningar i ett för allt. Betalningen i ett för allt av familjepension utgörs av det sammanlagdabeloppet av de sålunda erhållna betalningarna i ett för allt.

Den pension som läggs till grund för betalning i ett för allt till förmånstagaren fås genom att hans årliga pension multipliceras med en koefficient som framgår av följande tabell och som beror på antalet barn som är förmånstagare.

Antalet barn som får pension	Koefficient för änka/änkling och tidigare make	Koefficient för barn
0	1,00	-
1	1,00	1,00
2	1,16	1,04
3	1,80	1,10
4 eller flera	2,60	1,24

Den pension som tas till grund för betalning i ett för allt omvandlas till betalning i ett för allt genom att den multipliceras med en koefficient, som motsvarar pensionstagarens ålder. Koefficienten för en änkling eller en förmånstagares tidigare make erhålls ur tabell A. Vid fastställandet av koefficienten skall åtta år fogas till åldern på den man som är förmånstagare. Koefficienten för barn erhålls ur tabell B. Då det gäller familjepension, som utbetalas till arbetsförmöget barn för tid efter uppnådd slutålder för pension, används likväl en enligt 2 § fastställd koefficient, som höjs, ifall pensionen beviljas tillsvidare, med talet 1,00.

Tabell A

Änkas/änklings ålder	Koefficient	Änkas/änklings ålder	Koefficient
17 eller under	29,234	20,81	
18	29,08	55	20,47
19	28,94	56	20,12
20	28,80	57	19,76
21	28,65	58	19,40
22	28,50	59	19,04
23	28,34	60	18,67
24	28,18	61	18,29
25	28,01	62	17,91
26	27,84	63	17,52
27	27,67	64	17,13
28	27,49	65	16,73
29	27,30	66	16,33
30	27,11	67	15,92
31	26,92	68	15,52
32	26,72	69	15,10
33	26,51	70	14,69
34	26,30	71	14,27
35	26,08	72	13,85
36	25,86	73	13,43
37	25,63	74	13,01
38	25,40	75	12,59
39	25,16	76	12,17
40	24,91	77	11,75
41	24,66	78	11,33
42	24,40	79	10,92
43	24,14	80	10,50
44	23,87	81	10,09
45	23,59	82	9,69
46	23,31	83	9,29
47	23,02	84	8,89
48	22,72	85	8,50
49	22,42	86	8,11
50	22,11	87	7,74
51	21,79	88	7,37
52	21,47	89	7,00
53	21,14	90 eller över	6,65

Tabell B

Barnets ålder	Koefficient, då pensionens slutålder		
	18 år	21 år	24 år
0	13,96	15,65	17,19
1	13,36	15,10	16,69
2	12,75	14,54	16,17
3	12,12	13,96	15,65
4	11,46	13,36	15,10
5	10,79	12,75	14,54
6	10,10	12,12	13,96
7	9,39	11,46	13,36
8	8,66	10,79	12,75
9	7,90	10,10	12,12
10	7,12	9,39	11,46
11	6,32	8,66	10,79
12	5,50	7,90	10,10
13	4,65	7,12	9,39
14	3,77	6,32	8,66
15	2,87	5,50	7,90
16	1,94	4,65	7,12
17	0,99	3,77	6,32
18	0,00	2,87	5,50
19	-	1,94	4,65
20	-	0,99	3,77
21	-	0,00	2,87
22	-	-	1,94
23	-	-	0,99
24	-	-	0,00

5 §

Som i detta beslut avsedd ålder för pensionstagare eller pensionstagarens barn anses vederbörandes ålder vid den tidpunkt, för vilken betalning i ett för allt bestäms. Med årlig pension avses den månadspension, som utbetalas vid samma tidpunkt, multiplicerad med talet 12.

Betalning i ett för allt skall bestämmas för tidpunkt, som följer efter beslutet för sådan betalning.

6 §

Vid tillämpningen av detta beslut uträknas tidsperioderna samt ålder för pensionstagaren och pensionstagarens barn med en månads noggrannhet genom att fulla månader överskjutande dagar härvid lämnas utan beaktande. Koefficienterna fastställs i tabellerna i 1, 2 och 4 § med en hundraedels noggrannhet genom användande av rätlinjigt interpoleringsförfarande.

7 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2000.

Genom detta beslut upphävs social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 19 december 1990 i samma ärende (1218/1990).

Helsingfors den 30 december 1999

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Äldre regeringssekreterare *Juha Rossi*